

Tabel 5.1: Spredningen i det kommunale skat-/serviceforhold 1999-2007

År	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
Standardafvigelse	0,066	0,064	0,066	0,066	0,062	0,061	0,061	0,060	0,054

Note: Skat/serviceforholdet udtrykker forholdet imellem den beskatning, som borgerne i den enkelte kommune pålægges, set i forhold til et beregnet udtryk for den service, som kommunen tilbyder. Skat/serviceforholdet vil for hele landet pr. definition være lig med 1, mens den enkelte kommune kan have et skat/serviceforhold over, under eller lig med 1. Et skat/serviceforhold med en værdi mindre end 1 angiver, at kommunen tilbyder en relativ høj service i forhold til den beskatning, som borgerne oplever, mens et niveau større end 1 betyder, at borgerne i kommunen betaler en relativ høj skat set i forhold til den service, som kommunen tilbyder. Det bemærkes, at der som følge af reformen og beregningen af udgiftsbehov skal tages et vist forbehold i sammenligningen af 2007 med de foregående år.

Kilde: Velfærdsministeriet

Finansieringsreformen fra 2006 er den største omlægning af udligningssystemet siden 1984, og den tekniske indretning af systemet er forbedret gennem et flerårigt udredningsarbejde i regeringens faste embedsmandsudvalg, Finansieringsudvalget.

Udligningssystemets grundlæggende principper er fastlagt med 2007-finansieringsreformen. Som en del af aftalen om finansieringsreformen skal Finansieringsudvalget følge udviklingen i de sociale udgifter i kommunalreformens første år. På den baggrund skal det vurderes, hvorvidt der er behov for at justere de socio-økonomiske kriterier og/eller vægten af disse i udligningssystemet. Herefter vil forligspartierne drøfte fremsættelse af forslag om justeringer af kriterierne og/eller vægten af disse med virkning fra 2010.

5.3 Særlig vanskeligt stillede kommuner og udviklingsaftaler

Der afsættes årligt 186 mio. kr. til særlig vanskeligt stillede kommuner, der fordeles efter ansøgning. De tilskudsberettigede kommuner findes i overvejende grad i landets yderområder, hvor mange kommuner skal håndtere udfordringer som negativ befolkningsvækst og et relativt lavt beskatningsgrundlag.

I 2008 videreføres den midlertidige forhøjelse fra 2007 på 150 mio. kr. for bl.a. at imødekomme de budgetusikkerheder, som overtagelsen af nye opgaver har afstedkommet i enkelte kommuner.

Finansieringsreformen introducerede også de såkaldte udviklingsaftaler som et nyt redskab,

der sigter på at hjælpe nogle af de kommuner, som har de største strukturelle udfordringer, med at opnå langsigtet kommunaløkonomisk balance.

I 2007 indgik Velfærdsministeriet en ny udviklingsaftale med Langeland Kommune, så der i dag er i alt tre udviklingsaftaler i kraft, idet der i 2006 blev indgået aftaler med Bornholms Regionkommune og Lolland Kommune.

Udviklingsaftalerne medfører et fireårigt tilsagn om særtilskud, hvilket indebærer, at en væsentlig del af puljen til særlig vanskeligt stillede kommuner i de umiddelbart kommende år er afsat til kommuner med udviklingsaftaler. Aftalerne bidrager til, at de nævnte kommuner – under visse betingelser – opnår en budgetsikkerhed i de kommende år. Dermed kan den kommunale økonomi forbedres og på det længere sigt forbedres kommunens økonomiske råderum, hvorved der skabes rum for udvikling og for at øge området attraktivitet bl.a. i forhold til bosætning.

Kommunerne skal til gengæld opfylde en række betingelser, der er individuelt tilpassede, men har det samme grundlæggende indhold:

- Skatteprocenterne må ikke stige i løbet af aftaleperioden
- Nedbringelse af administrationsudgifterne i et nærmere aftalt forløb
- Der udvises omhyggelig budgetdisciplin især i forhold til serviceudgifter.

Det flerårige særtilskud har, som det fremgår af tabel 5.2 en faldende tilskudsprofil.